Ч. 251. Середа 7 (20) падолиста 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 в ц. к. Старостсвах на провинциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Парляментарна криза. — Намірена подорож царскої пари. — Нова німецка митова тарифа.)

Теперішну парляментарну ситуацию уважають загально дуже поважною. Вчера перед полуднем зібрали ся провідники німецких клюбів на нараду в справі парляментарної ситуациї і средств уздоровленя парляменту. Наради тревали без перерви до години $1^1/_2$, почім їх перервано з причини засіданя буджетової комісиї. Хід нарад держить ся в строгій тайні. Ситуация представляє ся тепер так, що видає ся неминучою або криза кабінету або криза парляментарна. Здасть ся, що скінчить ся на кризі парляментарній, бо нема виглядy, аби инше правительство мало серед теперішних обставин більше поводженє в парляменті як кабінет Кербера. Супротив того доказують, що імовірнійше єсть замкненє парляменту, як димісия кабінету. Півурядова Wiener Allg. Zeitung донесла навіть вчера з посольских кругів, що виступає з цілою рішучостию поголоска, що на случай, коли би парляментарна ситуация не прояснила ся, буде парлямент на ново розвязаний. Що ситуация єсть поважна, вказують на то також розмови, які мав Монарх в послідних днях з ріжними послами, а вчера з пос. Ґнівошем. В тій розмові підніс Цісар конечність зміни реґуляміну для палати послів. П. Ґнівош замітив на то, що в польскім Колі раджено вже, аби взяти почин в тій справі. На то відповів Цісар, що боїть ся, що сторонництва не будуть мати потрібної енерґії, аби то внесенє перевести в палаті. На загальній авдиенциї приймав вчера Цісар між иншими і посла бар. Василька з Буковини, котрий прийшов подякувати Монархови за уділенє єму відзначенє. Вивязала ся між ним а Монархом слідуюча розмова: Цісар: Дуже мене тішить, що я міг вас відзначити. Я чув о вашій патріотичній і успішній діяльности. — Бар. Василько: Роблю, що лиш можу, аби щось зробити для свого краю. На жаль при теперішних парляментарних відносинах то неможливе. — Цісар: Парляментарна ситуация знов дуже поважна. То так дальше не піде. То проста розпука. Многим послам не достає доброї волї і відваги. — Бар. Василько: На жаль не достає деяким послам також правдивого патріотизму. Що-до нас Румунів, то бажаємо собі як найгорячійше уладженя парляментарних відносин, аби щось можна було зробити для нашого краю на поли економічнім. Тепер маємо звязані руки і мусимо приглядати ся, як инші між собою сварять ся. — Цісар: То цілковита правда. На поли економічнім єсть богато до зробленя. — Бар. Василько: Так, того бажають наші виборці.— Цісар: О патриотичнім настрою Румунів я переконаний. — Василько: Колиб о нас ходило, булиб ми готові. — Цісар: То мусить бути инакше, так не може іти дальше. — Нині рано наспіли такі дальші вісти про ситуацию: Конференция провідників німецкої лївиці радила дальше вчера вечером. Вислід нарад оповістить ся заявою і нині перед засіданєм палати предложить ся правительству і провідникам инших клюбів. В заяві буде очеркнене становище німецких сторонництв, аби зробити парлямент спосібним до працї і поклик до инших сторонництв, щоби не спиняли ухваленя буджету. Супротив тої заяви звучить дуже зловіщо телеґрама з Праги, котра подає такий голос Nar. List-ів: „Повтаряємо ще раз, що всякі угодові проби, о скілько стремлять до задержаня теперішного status quo, суть безуспішні і нема що на них числити“.

Півурядова італїяньска часопись N. Fanfulla виєвнює, що цариця вибирає ся по Різдві на Рівієру і то дорогою на Відень та що цар відвезе еї. В тій подорожи має царска пара відвідати Цісаря Франц Иосифа, а з італїяньским королем стрінуть ся по дорозі в Венециї або в Медиоляні.

Цїлу увагу середної Европи займає тепер нова німецка митова тарифа, котру, як звістно, має німецке правительство предложити парляментови. Але чужі держави, котрих інтересам грозить німецка політика торговельна, не можуть ждати, що скаже парлямент, коли в союзній раді не оглядано ся на їх голоси, але ще підвисшено тарифу на деякі товари. Pester Lloyd каже, що всї инші держави мусять оглядати ся лише на свої інтереси економічні і державні і виступити рішучо против надмірних жадань Німеччини.

Новинки.

Львів дня 19 го падолиста 1901.

— **Заупокійні богослуженя** за бл. п. Цісареву Єлисавету відбули ся нині, яко в день імянин пок. Цїсаревої. В богослуженях взяла участь шкільна молодіж.

---

33)

СІЛЬСКІ ПАВУКИ.

(З польского — Клим. Юноши.)

ГЛАВА XV,

о Берку Дишлю, славнім чорноболотскім візнику і о дуже приємній маївцї, на котрій царила хороша Малка.

(Дальше.)

Вже сонце добре знизило ся до заходу, коли вози, наладовані річами і людьми, виїхали з подвіря.

Товариство, з причини більшої скількости возів, поділило ся на менші купки, а Малка могла в наслідок того оминути немилого для неї сусїдства пані Рицсової.

Ушер Енґельман був одушевлений лїцитациєю, і сидячи на фірі Берка, дуже поважно роздумував о тій справі.

Мойсьо, утомлений фізично. дрімав, а и той духовий лев, що в нім був рано пробудив ся, спав тепер як убитий, поховавши глубоко свої страшні кигті.

Горячий, парний день наближав ся до кінця. На овиді появила ся хмарка, за нею друга, третя і десята. Росли і зливали ся в одну.

Берко Дишель поглянув в гору і сказав до сидячого побіч Ґлянцмана:

— Певно буде дощ.

— То чому ви не накрили воза будкою?

— Можете трохи змокнути, що менї то вадить? Ви навіть добре змокнете, бо заносить ся на бурю.

— Спішіть ся, може заїдемо перед дощем.

— На що маю спішити ся? Я згодив ся, що вас завезу до Затраченця і що вас звідтам відвезу до дому. В одній половині я вже то зробив, а в другій маю надію зробити, а чи ви приїдете мокрі, чи сухі, то мені все одно, аби я вас привіз.

Груба, тяжка капля дощу упала єму на ніс, і нагле, дуже скоро, почало темнїти, а здалека дав ся чути глухий, протяжний голос грому.

На фірах зробив ся переполох. Дорогі річи могли змокнути, дамам розходило ся о одежу. Бо пані Рицсова мала на собі шовкову сукню і аксамітну мантилю, дуже старанного крою. А Малка новіську одежу. На таку лїцитацию не можна було приїхати в будь якім одїню.

Була хвиля, в котрій здавало ся, що дощ перестане, а буря перейде боком, але той здогад не здїйснив ся. Хмари не уступили, зробила ся цілковита пітьма, зірвав ся сильний вихор, а відтак страшна злива. Блискавиці перебігали по небі у всїх напрямах, оглушуючий гук громів кождої хвилї потрясав воздух.

Берко, що їхав наперед, і він цілий похід за собою, задержав коні, помимо протесту і крику своїх пасажирів.

— Їдь! — кричали на него — чого стоїш? Хочеш, аби ми цілком помокли?

— Я також мокну.

— Що нам до того? Мокни коли ти фірман, але нас вези, скоро вези, аби до міста.

— Маю такий звичай, що в часї бурі стою. Ще небіжчик мій отець, що також був фірманом, так мені приказував. Най не приказує ся, але видите і чуєте, що діє ся. Грім може....

— Тихо, тихо, дай спокій. Хочеш стояти, — стій!

Тишина зробила ся серед подорожних. Всї шептали молитви, аби Господь відвернув нещасте.

Рицсова завзято зітхала; не могла віджалувати, що пустила ся в таку небезпечну подорож разом з Малкою.

— Я знаю — говорила до своїх сусїдів на возі, — знаю, де причина бурі, що нам приносить нещасте. Та прибрана лялька, та спільничка чорта, викликала бурю, аби на неї всьо нещасте!

Зойки і лементи пані Рицсової перейшли без враженя, бо кождий лиш о собі гадав і о себе бояв ся — і в смертельній тревозі мину-

— **Оповіщене**, що до виложеня списів виборців управлених до доповняючого вибору членів і заступників комісиї оцінкової податку особисто-доходового для округа оцінкового міста Львова за літа 1902 до 1905. По мисли §. 184 закона з дня 25 жовтня 1896 В. з. д. Ч. 220 подає ся до загальної відомости, що зачисленє податників податку особисто-доходового округа оцінкового міста Львова до поодиноких тіл виборчих по мисли §. 181 мяючих ся утворити, зістало переприваджене і що дотичні списи виборців виложені будуть до публичного перегляду в подавчім протоколі ц. к. Адміністрациї податків у Львові (ул. Цлова ч. 1 поверх I.) від години 9 до 1 перед полуднем, від 21 падолиста с. р. почавши через 8 днів т. є. до включно 28 падолиста с. р. Евентуальні зажаленя против невластивого зачисленя податників до поодиноких тіл виборчих належить вносити в протягу висше визначеного осьмидневного речинця на руки підписаної власти вимірової; зажалення ті не вздержують однак дальше чинностий урядових, а именно відбутя важних виборів. Право перегляду згаданих списів прислугує тілько особам до плаченя податку особисто доходового в оцінковім окрузі „Львів-місто" обовязаним; виготовлене відписів і витягів не єсть дозволене, а евентуальні надужитя по мисли §. 246 покликаного закона будуть карані. — Ц. к. Адміністрация податків.

— **Краєві запомоги.** З квоти визначеної Соймом в буджеті краєвого фонду на запомоги для шкільних інтернатів, краєвий виділ в порозумінию з кр. шк. Радою призвав одноразові запомоги: Інтернатови мужескому ім. св. Йосафата у Львові 800 К, жіночому інтернатови СС. Родини Марії у Львові 800 К. муж. інтернатови ім. Вінкентия в Кракові 1600 К, жін. інтернатови СС. Назаретанок в Кракові 1400 К. муж. інтернатови ім. св. Йосафата в Тарнові 1400 К. жін. інтернатови СС. Феліцияпок в Перемишли 1300 К, дальше інтернатам при утраквістичних учит. семинариях в Самборі 1500 К. в Перемишли 1300 К. в Сокали 800 К і в Заліщиках 700 К.

— **З перемиської епархії.** Речинець до рукополаганя в ереї назначений на 3-го грудня с. р.: подания належить вносити до 26-го падолиста. — Сотрудництва одержали оо.: Ів. Ціцькевич в Олешичах, Лев Набак в Мостах великих, Юл. Гумецкий (молодший) в Бутинах. — Презенту на Ліщовате одержав о. Кир. Пирожок. — До канонїчної інституциї на Розбір округлий завізваний о. Ілар. Туна. — Канонїчну інституцию на Волковию одержав о. Мих. Ростович

— **В справі парцеляциї в Купчинцях** оповіщує о. Микитка слідуюче письмо: На многі запитания що-до купна грунту взятого в Купчинцях на парцеляцию, заявляемо, що грунт дуже добрий — чорноземом рівний, високо положений — надає ся до будівлї. Має 24 моргів ліса, до 20 моргів сіножати, а 556 моргів орного поля. Морг поля коштує 160. 190, 220, 250 і 300 зр. Єсть хороший двір з будинками економічними, з садом і 10-морговим обшаром. Будинки можуть бути спродані на будівлю. В Купчинцях єсть також стация зелїзниці і почта віддалена о 2 клм. під назвою Денисів-Купчинцї. — О. *В. Микитка* нарох в Купчинцях (повіта тернопільского).

— **З тов. „Львівский Боян".** Загальні збори членів товариства відбудуть ся в пятницю дня 22 падолиста с. р. з таким дневним порядком: 1) Справоздане з діяльности виділу за рік 1900/1. 2) Справоздає контрольної комісиї. 3) Вибір виділу. 4) Внесеня.

— **Крадіж в суді.** З Глинян доносять нам: Дня 14-го с. м. невислїджені доси злочинці украли по півночи з будинку тутешного суду повітового зелізну касу вертгаймівску, в котрій містила ся готівка 800 К. Дня 15-го с. м. знайдено касу розбиту в Ляшках королївских. Гроший в ній очевидно не було, а за злодїями і слід пропав.

— **Кровава драма** розіграла ся онногди вечером в дому при улици Бляхарскій ч. 5. Мешкаючий там 29-лїтний муляр Йосиф Криш так сильно побив свою любовницю 45-лїтну Регіну Шіц, що коли повідомлена о побитю полїция прибула на місце, Шіцова, ціла облита кровію, ледви оказувала слабі познаки житя. Завізвано сейчас поготівля стациї ратунковоі, котре відвезло нещасливу в непритомнім станї до загального шпиталя. Коли відтак полїция хотіла арештувати прибувшого зі шинку Криша, ставив він так сильний опір, що допевра при помочи трех полїциянтів удало ся злочинця заковати і відставити до арешту. Лікарі сумнївають ся, чи побита Шіцова буде жити.

— **Самоубийство.** Онногди вечером около 8-ої години вечером в мешканю п. Курцевича, емеритованого інжинїра Видїлу краевого, мешкаючого при ул. Сикстускій ч. 37, відобрав собі житє, заживши більшу скількість стрихнїни, 21-лїтний син єго Болеслав Витовт, адюнкт лїсництва, котрий онногди прибув до Львова. Самоубийник лишив письмо, в котрім прощаючи ся з родичами, каже, що відбирає собі житє длятого, понеже „крім смерти не лишає ся єму инший вихід". Родина припускає, що нещасливий довершив самоубийство в приступі хвилевого шалу. По стверджено смерти міским лїкарем, відставлено труна до заведеня медицини судової

— **З Тов. „Академічна Громада" у Львові.** На загальних зборах товариства дня 18. с. м. вибрано: головою п. Евгена Бурачиньского, студ. медицини; заступником голови п. Володимира Темницкого, студ. прав; бібліотекарим п. Романа Цегельского, студ. фільос.; касером оборотового фонду п. Льва Гаваньского, студ фільос.; касиєром запомогового фонду п. Евгена Сельского студ. прав; контрольором п. Йосифа Чайковского, студ. фільос.; писарем п. Романа Коваліва, студ. фільос.; виділовими пп.: Льва Ганкевича, студ. прав; Миколу Щуровского, студ. фільос.; Ізидора Строцкого, студ. прав; Витовта Гошовского, студ. прав і Василя Бараника, студ. прав; заступниками виділових пп.: Романа Курбаса, студ. фільос.; Івана Ерденберґа, студ. прав; Никифора Даниша, студ. фільос. і Василя Чайковского, студ. фільос. При точці внесень збори ухвалили вибрати комісию, котра має покінчити справу зі старими довжниками, до яких претенсиї перейшли на „Академічну Громаду" з Тов. „Ватра" і „Академічне Братство".

— **Таких богато,** і мантіїв і обманених як ось покаже слідуюча історія: Іван Кузьнярский агент торговельний продав ще перед трома роками кухареви Йосифови Прентнїкови льос на рати і зараз по одержаню першої рати дав єму „оріґінальний" льос. Бідний кухарисько сховав всю свою надію і все своє щастє аж на сам спід куферка і через три роки платив Кузьнярскому правильно рати по 5, 10 і 15 корон. А ось сплатив всї рати загалом 110 корон і тогди перед одним із знакомих похвалив ся своїм льосом. Показало ся тогди, що то не був льос лиш без всякої вартости проспект амстердамского банку. Кухар писав тогди до Амстердаму та домагав ся якогось відшкодованя, але очевидно на дармо. Наконець зробив він донесенє до львівскої полїциї, щоби та вишукала Кузьнярского.

— **Загадочна смерть.** Сімнайцятьлїтний ученик школи виділової Іван Лєкчиньский син судиї, прийшов в суботу вечером до салї гімнастичної польского товариства „Сокіл" і там нагло заслаб, а в недїлю рано помер не відзискавши притомности. Вість о сій смерти викликала в місті велике враженє, бо говорено загально, що хлопець підчас ґімнастики упав з река і в наслїдок того помер. Показало ся однакож що се неправда і що Лєкчиньский зовсім не ґімнастикував ся. Ще перед вправами виступив він з ряду і сказав, що нездужає. Учитель казав єго братови і ще другому ученикови вивести єго до другої салї і там Лєкчиньский дістав блювоти, упав відтак на землю і стратив притомність. Єго відставлено

ла майже ціла година. Вкінци дощ перестав, небо випогодило ся, і на знак Берка, ряд возів рушив дальше до Чорного болота.

О скілько виїзд був дуже веселий, о стілько поворот сумний.

Богато річий ушкодило ся і перемокло, а герої, заняті сушенєм перемоченої одежи, не мали охоти до оповіданя подробиць, пригод і вражінь виправи.

Малка була люта, як ціле пекло, Мойсьо мовчав, а навіть Ушер Енґельман замість своїм звичаєм засісти при столї і роздумувати удав ся зараз на спочинок.

Над Чорним болотом ясніли звізди, а проминє місяця совзало ся по мокрих дахах і широко розлитих калужах.

ГЛАВА XVI.,

описуюча дивну згідливість Васонжка і велику параду чорноболотских правників.

Коли Васонжек приїхав до Чорного болота в торговий день і ледве вспів злїзти з воза, обскочила єго ціла громада капіталістів, серед котрої вели перед Хаскель і Юкель.

— Що ви собі гадаєте?! — кричав перший.

— Віддайте довг. Що то ви! Гадаєте, що ви є пан, ви не пан, ви мантій є!

Юкель хотів вхопити Валентия за ковнір, але сильний шляхтич простягнув руку і повів нею довкола себе, внаслїдок чого фінансїсти відскочили і кричали дальше вже з віддаленя.

— Любі жидики — сказав Васонжек — двома колами бити не можна. Коли правуєте ся зі мною, то не напастуйте, бо вас побю і ще занізву до суду о напасть на гладкій дорозї. Лїпше розмавляйте по доброму і по правдї, то скорше буде що з того.

— Що має бути? Заплатіть!

— Ой, ой! я й від того не відтягаю ся; заплачу, лише не тепер, бо як раз в тій хвили не маю.

— Ну, а коли, коли заплатите?

— Коби ви були не йшли до процесу....

— Хто хоче йти до процесу? То ви любите процесувати ся, ви такі охочі до того.

— Неправду кажете, лож! Або то я вас позиваю? Вя, ви самі! Кажете, що люблю процеси. Неправда, не люблю. Чи я ставав в судї? Чи боронив ся? Чи не пустив я всьо заочно? Сказав собі: досить, хотять позивати, нехай позивають; хотять мене продати, знищити, нехай продають і нищать. Я не буду боронити ся, нічо а нічо. Сказав собі: пропало і нехай діє ся, що хоче!

— Якто ви не боронили ся? Яке то дурне говорене є? Ви не боронили ся, а на що ви наробили тілько підступів, тілько фальшивих продажий, тілько обманьства?!

— Не говоріть-но Юкель о фальшивстві, бо то клевета. Треба доказати, а як не докаже ся, то можна відтак тонко співати.

— Ми докажемо, ми вас всадимо до арешту.

— Добре, всадіть.

— Продамо всьо, знищимо.

— Добре, знищіть. Менї вже всьо одно!

— Ви хиба не знаєте, що було в Затраченици? Гордий пурец був, великого пана удавав, тепер капцан є!

— Тепер єго цілком нема!

— Знайте о тім, що ми уміємо показати штуку!

— Знаю, знаю — відповів шляхтич. — Ви мудрі, знаєте право? Га! воля ваша, правуйте, хоч згідливим способом певнїйша річ.

— То платіть згідливо!

— Як ваша воля, я на всьо пристаю.

— То годім ся.

— Тут, на ринку?

— А де ви хочете?

— Нї, згода мусить робити ся під дахом і при склї. При сухій губі ще нїхто порядної згоди не зробив.

— То ходім під „Лебедя".

— Добре, ідіть, я там надійду, лише мушу ся ще з одним чоловіком побачити.

Розійшли ся.

Васонжек зник між численними возами на ринку, жиди розбігли ся в ріжні сторони. В торговий день час для них дуже дорогий, кождий має ріжні інтереси. Купно, продаж, ріжні орудки, позичане гроший...

Той послїдний род спекуляциї нагле захитав ся. Не знати звідки почали розходити ся ріжні сплетні, такі сплетні, що навіть тяж-

відтак до дому, де закликано зараз кількох лікарів, але ті вже не могли дати єму ради. Що стало ся хлопцеви годі знати. Говорять о якійсь бійці в школі, кажуть що в суботу рано, ідучи до школи і упав тогди щось собі вробив. В справі сеї загадочної смерти вела полїция слїдство, але що не могля вислїдити причини, то заряджено секцию тіла помершого і та може викаже, що було бодай безпосередною причиною.

— **Церковні напіви і мельодиї церковні**, які через довгі лїта збирав і уложив н. Ігнатий Полотнюк в гарну цілість, друкують ся тепер в Перемишли в друкарни Джулиньского. Доси вже виготовлено 5 аркушів, а буде ще около 15 арк. Здавало ся, що ціла робота буде на жовтень с. р. готова, але показали ся трудности, через котрі мусів друк протягнути ся. За те робота прекрасна, а уклад так старанний, що через ту книжку незвичайно скоро і красно розвине ся церковний сьпів, чого лиш може Русь собі бажати. Адреса для маючих охоту купити книжку: Ігн. Полотнюк, Станїславів, ул. Собіского ч. 50.

Штука, наука і лїтература.

— **Календарик** на звичайний рік 1902, цїна 25 сот. Львів 1902. Накладом філії „Руского товариства педагогічного в Коломиї". Справний формат кишеневий, рокішний папір і низька цїна, поручають дуже сей календарик, тим більше, що дохід з него має вилинути на копит будови дївочого інститута і жіночої, рускої гімназиї в Коломиї.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Дня 15 падолиста с. р. отворено на зелїзници льокальній Тшебіня-Скавце (шлях Суха-Скавце-Серша-Водна) поміж стацями Скавце-Вадовичі, перестанок особовий і ладівню „Мухаж" для руху особового і пакункового, як також для руху товарового в ціловозових наборах. — Білети їади видає ся в поїздї а експедиция пакунків відбуває ся за оплатою належитости в стациї відбору. — Заладоване і виладоване товарів можливим єсть тілько за порозумінєм ся з ц. к. Дирекцию зелїзниць державних в Кракові.

Телєґрами.

Будапешт 19 падолиста. Вчера перед полуднем розпочали ся конференциї представителів Австриї і Угорщини в справі автономічної митової тарифи.

Берлин 19 падолиста. Local Anzeiger поміщує розмову з трансвальским послом дром Лейдсом. Після гадки дра Лейдса, війна в полудневій Африцї потреває ще кілька лїт, бо Бури обстають при своїм жаданю задержаня независимости, а зьвірства Англїйців ще більше піддержують їх в борбі. На замітку, що непотрібний розлив крови викликує в Европі пригноблююче враженє, відповів др. Лейдс: Що нас обходить Европа, чи Европа нам що помогла?

Берлин 19 падолиста. Local Anzeiger доносить, що в парляментї дасть правительство заяву против послїдної промови Чемберлена, в котрій той критикував спосіб веденя війни Нїмцями в р. 1870/71.

Преторня 19 падолиста. Полковник Баркер доносить, що повернув з виправи до Бетлегем. По дорозї убили Англїйцї 6 Бурів, 4 зранили, а 30 взяли до неволї.

Надіслане.

— (**Віденьске товариство огрійницї і добродїйности**). З року на рік стає наплив глядаючих помочи в часї зимових місяцїв до огрійницї, де одержують теплу страву і притулок чим раз більшим, так, що віденьске товариство огрійницї і добродїйности лише з найбільшим напруженєм може виповнити всї вимоги. Щоби отже підперти гуманітарне стремлене того товариства, уділило єму ц. к. міністерство скарбу дозволу на устроєнє льотериї з льосами на 1 К, котра обіймає 2300 виграних і головну виграну в квотї 40.000 К. а котрої тягненє відбуде ся дня 16 січня 1902.

ко повірити; але своєю дорогою, чорноболотскі капіталїсти дізнавали дуже немилого враженя, тим більше, що ті байки, замість зменшати ся і утихати, росли. Повтаряли їх не лише в Чорнім болотї, але й в Коцюткові і у всїх доокрестних місточках.

Берко Дишель виєвияв, що говорили о них дуже поважні купцї на зелїзничій стациї, а Мойсьо Фіш, повернувши з Варшави, куди їздив купувати товари, привіз відомість, що на Франціскаьскій улици лише о тім говорили. То було найгірше, що всї говорили, що щось має бути, але властиво нїхто не знав, що іменно.

Такі неозначені прикрости властиво найгірші; чоловік не знаючи, чого має надїяти ся, не може приготовити достаточних средств оборони. Глянцман постановив пожертвувати ся для добра загалу і поїхати до ґуберніяльного міста, аби там щось більше розвідати.

Взагалї настрій умів був неспокійний і нецевний, нїхто не знав, чого держати ся. З тої причини і на торі був застій, куповано збіже нерадо і відразу обнижено цїни.

Коли продаючий селянин дивував ся, звідки той наглий упадок цїн, відповідали єму, що прийшли такі часи і селянин покривав кошти непевности, не могучи довідати ся, які то властиво часи.

Неодин гнїває ся і до розмови о інтересах докидав нечемні слова, але годі. Не можна від хлопа вимагати елєґантности нї делїкатности. Він вже з природи такий простий і грубий.

Хоч на ринку рух був слабий, однако „під Лебедем" застій не давав ся відчувати, особливо в тих комнатах, де збирала ся т. зв. низша верства суспільности.

Вже нераз замітив Мойсьо, що цїни збіжа на торзі мають вплив на шинкарский інтерес, але що той вплив все однакий. Коли цїни добрі, хлоп пє з радости, коли злі, з журби, коли середні — з привички. Отже єяк чи так на одно виходить.

Малка сиділа майже безнастанно в склепі і цїлком не заглядала до комнат. Від часу лїцитациї в Затраченци, була заєдно в злім настрою, а навіть на велику радість Мойся почала занедбувати ся в одежи.

То дуже добрий знак! На торговий день не появила ся в новій одежи, але в досить знищенім кафтанї, не мала на собі ніяких золотих прикрас. Мойсьо постановив собі в души, що як настане вечер подасть вість о тій зміні Енґельманови і оба спільними силами будуть з того виводити ріжні заключеня. То дуже приємне занятє, достойне людий висшого ума.

В другій комнатї „під Лебедем" було повно, а над головами зібраних повисли густі облаки диму з люльок, циґар і папіросів, котрих чим раз більше курено.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

ІНСЕРАТИ.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).